

ct

Z

de
Laia Alsina Ferrer

(fragmento en catalán)

Personatges:

Zaira

Zenon

L'escenari és un espai indeterminat.

Acte primer:

Zaira i Zenon seuen al terra.

ZAIRA
Zènit.

ZENON
Zas.

ZAIRA
Zelandès.

ZENON
Zing-zing.

ZAIRA
Zàping.

ZENON
Zim-zam.

ZAIRA
Zigot.

ZENON
Zigot... Zum-zum (*Pausa.*) Et toca.

ZAIRA
Zèfir.

ZENON
Zub-zub.

ZAIRA
Zinc.

ZENON
Zig-zag

ZAIRA
Zodíac.

ZENON
Zigzaguejar.

ZAIRA
Zoofília.

(Pausa.)

ZENON
Estic cansat.

ZAIRA
He dit zoofília.

ZENON
Molt bé. Has guanyat. Podríem estirar-nos, almenys.

ZAIRA
He dit zoofília.

ZENON
Sí, bé, i què?

ZAIRA
Zo-o-fí-li-A. A. Acaba amb a. *(Pausa.)* Tornarem a començar.

ZENON
No. No tornarem a començar.

ZAIRA
M'ho vas prometre.

ZENON
Però estic cansat.

ZAIRA
Però m'ho vas prometre.

ZENON
El què?

ZAIRA
Que arribaríem al final.

ZENON
La zeta. Ja hem arribat al final.

ZAIRA

No. No. Saps que encara no.

ZENON

Hem arribat a la zeta.

ZAIRA

I ara toca la a. Zoofília. Encara no hem arribat al final.

ZENON

Aquest cop sí. *(Pausa.)* Ho sento. *(Pausa.)* Tinc son.

(Zenon es posa a dormir.)

ZAIRA

Pintarem les parets de color verd.

ZENON

Deixa-ho estar, siusplau.

ZAIRA

No vull que ens adormim.

ZENON

Ho sento, Zaira, no m'aguanto. Ho sento de debò.

ZAIRA

Només respon-me una pregunta.

ZENON

Quina?

ZAIRA

T'agradaria, oi?

ZENON

Sí. És clar que m'agradaria.

ZAIRA

Doncs pintarem les parets de color verd. Sempre ho has volgut. És el teu color preferit. Jo prefereixo el taronja, t'ho he dit cinc mil vegades. Però si tu ho vols, si realment ho desitges, pintarem les parets de color verd. Verd poma no, que no m'agrada. Però si vols verd raïm. Una mica més apagat. Almenys la biblioteca.

ZENON

Tindrem una biblioteca?

ZAIRA

La tenim, si tu vols.

ZENON

Doncs tenim una biblioteca.

(Zenon somriu, s'acosta a Zaira i li fa un petó al front. Després es posa a dormir de nou).

ZAIRA

T'he comprat un regal.

ZENON

Un regal?

ZAIRA

Sí. He pensat que et faria il·lusió.

(Zaira treu un llibre vell d'algun racó. Se l'amaga darrera l'esquena.)

ZENON

No és el meu aniversari.

ZAIRA

És pel de l'any que ve. *(Pausa. Zaira es treu el llibre de darrera l'esquena i li allarga.)* Té.

ZENON

El vam llegir fa anys.

ZAIRA

És el primer que vam llegir.

ZENON

Sí.

ZAIRA

El primer que em vas recomanar, vull dir.

ZENON

Sí.

ZAIRA

T'encantava llegir.

ZENON

M'encanta.

ZAIRA

I per això tenim una biblioteca, perquè a tu t'encanta llegir. Cada setmana et regalo un llibre. És el nostre petit ritual. Te'l regalo els divendres.

ZENON

Cada divendres.

ZAIRA

Cada divendres, sí. I tu te'l acabes el dijous a la nit. De matinada. Abans que arribi el divendres següent. Jo ja m'he adormit i tu te l'acabes i t'aixeques del llit. Aleshores, amb el llibre a les mans, te'n vas cap a la biblioteca i el deixes a una lleixa. T'esmerces per a fer-li un petit forat enmig de la pila de llibres que t'he regalat. Els endreces alfabèticament.

ZENON

És cert.

ZAIRA

I quan arriba el divendres següent, te'n regalo un altre (*Zaira torna a allargar el llibre a Zenon*). Té.

ZENON

Però avui no és divendres.

ZAIRA

Però és el teu aniversari.

ZENON

No és el meu aniversari, avui.

ZAIRA

Pel de l'any que ve.

(Zenon li agafa el llibre.)

ZAIRA

He passat pel davant de la llibreria de la cantonada i no me n'he pogut estar. És una edició de luxe. Cobertes folrades i el pròleg escrit per la filla de l'autor. Exemplars limitats. No me n'he pogut estar. He pensat que t'encantaria.

ZENON

M'encanta.

(Zenon s'asseu al costat de Zaira i fulleja el llibre. Pausa. Arriba al final. El tanca.)

ZENON

Apèndix.

ZAIRA

Àbac.

ZENON

Aventura.

ZAIRA

Arriscar.

ZENON

Àrab. Àrab.

ZAIRA

Ho veus com encara podem seguir?

ZENON

Amb la bé.

ZAIRA

Bebè.

ZENON

Boira.

ZAIRA

Blai.

ZENON

Blai és un nom propi.

ZAIRA

En Blai està plorant.

ZENON

Sempre havíem volgut tenir fills.

ZAIRA

Els contes infantils són a la lleixa de sota. En Blai, però, no els endreça alfabèticament. Més aviat els desendreça.

ZENON

Els endreces tu.

ZAIRA

Sé que et posa nerviós, veure llibres desendreçats.

ZENON

Per això els endreces.

ZAIRA

Tu també ho faries per mi.

ZENON

Sempre havíem volgut tenir fills.

ZAIRA

Sí.

ZENON

Era el nostre somni.

ZAIRA

En Blai està plorant. Hauries d'anar a veure què li passa.

ZENON

Té por de la foscor. Li has deixat el llum del passadís encès?

ZAIRA

Crec que l'he apagat sense voler quan anava al lavabo.

ZENON

Ho vaig a mirar. Vaig a veure què li passa.

ZAIRA

T'espero.

(Zenon fa per marxar. S'atura. Mira a públic.)

ZENON

Potser ho trobaràs fora de lloc, ja sé que ens acabem de conèixer, però ja que tenim temps...Potser pensaràs que no hi té res a veure, però jo, almenys, ho considero important. Començo: De petit em feia molta por la foscor. Odiava el color negre. Els pares em deixaven el llum del passadís encès i la porta de l'habitació ajustada. Jo m'agafava ben fort als llençols i mirava fixament l'escletxa de llum que, com una serp escorredissa s'atrevia a escolar-se fins als peus del meu llit per a fer-me companyia. Només així podia adormir-me. Tenia por dels monstres. Odiava el color negre. Et feia por la foscor, a tu? De petit em refereixo. *(Pausa.)* És només una pregunta retòrica, no cal que la contestis si no vols. Perdona, no volia semblar impertinent, només volia proposar un nou tema de conversa. M'avorreixo. Aquesta cua m'avorreix. T'importa? *(Pausa.)* D'acord. Com et deia, de petit sovint somiava que queia dins d'un pou. Un pou fosc. De color negre. Un pou sense fons, que mai no s'acabava. Era un somni recurrent. Com una petita obsessió, no sé si m'explico. Com una obsessió reiterativa. *(Pausa.)* Dos o tres cops per setmana, durant una època. Curiós. No et sembla curiós, a tu? El més curiós del cas, però, no era el somni en si, sinó com em feia sentir. Tinc la sensació gravada a flor de pell, encara. Una por freda, punxeguda. Com milers d'agulles

microscòpiques clavades al meu cos. Per tot el meu cos. I un líquid fred. Gelat. Un líquid fred, gelat, injectant-se dins les meves venes, pujant-me per l'espina i congelant tots els meus òrgans al seu pas. Tots. Com si m'anés a morir. Curiós. No et sembla curiós, a tu? El més curiós del cas, però, és que el que em feia sentir por no era la mort. Tampoc l'estrepitós impacte que m'esperava al final de la caiguda, al final del pou. Tampoc el dolor físic, no. Tot això em semblava un grapat d'insignificances que em provocaven més aviat indiferència. Un cert menyspreu. Tenia vuit anys. Creia que ho podria superar tot. Fins i tot la mort. El que em feia por realment, el que realment m'atemoria més que cap altra cosa en el món era, precisament, la sensació de caure eternament. D'anar-me precipitant avall, avall... sense arribar mai a cap lloc. Sense arribar mai al final. El buit, simplement. La caiguda eterna. Com ara. Ara mateix, no tens la sensació de precipitar-te eternament, tu? *(Pausa.)* M'espanta. Tinc mal d'esquena. *(Pausa)* Em despertava de sobte. Arribava un moment que em despertava de sobte. Sobresaltat. Tremolant. Espantat. Amb la por incrustada a la pell com un puto herpes invasor capaç de podrir tot el meu cos. Un pou sense final. El buit. La caiguda eterna, justament com ara. M'havia pixat a sobre.

(Pausa. Zenon es gira cap a Zaira.)

ZENON

S'ha pixat a sobre.

ZAIRA

L'has acompanyat a canviar-se?

ZENON

Sí.

ZAIRA

Estava encès, el llum del passadís?

ZENON

Sí.

ZAIRA

Un malson. En tenen tots els nens.

ZENON

Sí.

ZAIRA

I està més tranquil, ara?

ZENON

Sí.

ZAIRA

Li has llegit un conte, oi?

ZENON

Zaira. Crec que hauríem de dormir ni que fos una estoneta.

ZAIRA

Quin conte li has llegit?

ZENON

No ho vull allargar més...

ZAIRA

Digue'm, quin conte li has llegit?

ZENON

No ho vull allargar més.

ZAIRA

No te'n recordes?

ZENON

L'aire és massa dens. Necessito dormir.

ZAIRA

Intenta recordar-ho...

ZENON

M'estic ofegant.

ZAIRA

Intenta recordar-ho, siusplau.

ZENON

"*El badoc*"! Me'l llegien de petit. Es deia "*El badoc*".

ZAIRA

Casa.

ZENON

Què?

ZAIRA

"*Badoc*"! No se m'hauria ocorregut. Et toca.

ZENON

Potser hauríem d'obrir alguna finestra.

ZAIRA

Ara no pot ser.

ZENON

Però l'aire és massa dens.

ZAIRA

No pot ser. Ho saps perfectament. Ja deu faltar poc. *(Pausa.)* Necessites distreure't.

ZENON

No puc.

ZAIRA

Has de fer un esforç. *(Pausa.)* Casa. *(Pausa.)* Et toca.

(Pausa.)

ZAIRA

Has de fer un esforç. *(Pausa.)* CA-SA.

ZENON

Com t'agrada embolicar la troca, a tu, eh?

ZAIRA

Només una estona més..

ZENON

No ho sé, Zaira...

ZAIRA

Hi ha moltes paraules boniques amb la ce!

ZENON

Sí... cabuda, per exemple. Ets una cabuda.

ZAIRA

I tu un...carallot! Un carallot.

ZENON

Cabra-boja!

ZAIRA

CAGAT. CA-GA-DUB-TES.

ZENON

Que dolenta que ets...

ZAIRA

Encara no hem arribat a la de. Ho sento.

ZENON

Cagadubtes, em diu. “CA-GA-DUB-TES”. Com si no hi haguessin paraules boniques amb la ce.

ZAIRA

Ah, si?

ZENON

Sí.

ZAIRA

I quines són aquestes paraules?

ZENON

De debò que les vols saber?

ZAIRA

Sí.

ZENON

Doncs em sembla que t’ho hauràs de guanyar...

ZAIRA

Com?

(Zenon es llança sobre Zaira i li comença a fer pessigolles. Zaira lluita per intentar escapar-se entre un fart de riallades.)

ZAIRA

Para.

ZENON

Encara les vols saber?

ZAIRA

Para, Zenon, siusplau.

ZENON

De debò que ja n’has tingut prou?

ZAIRA

PA-RA.

(Zenon para en sec, però es queda estirat sobre seu.)

ZENON

Carinyo, per exemple.

ZAIRA

Carinyo no és normatiu. Ho saps perfectament.

ZENON

En tinc una bona llista.

ZAIRA

Digue-me-les.

ZENON

Confitura, cacau, codony, cucurutxo, caramel...

ZAIRA

M'està entrant gana. Quines paraules més dolces.

ZENON

La més dolça és carícia.

ZAIRA

Odio quan et poses romàntic.

ZENON

M'hi puc posar molt més, si ho vols.

(Zenon comença a fer-li petons a Zaira de manera lasciva. Zaira manté el cos tens.)

ZAIRA

Para.

(Pausa. Zenon s'aparta.)

ZENON

Avui tampoc?

ZAIRA

Ho sento.

ZENON

No passa res, suposo.

ZAIRA

Avui no és un bon dia.

ZENON

Potser no.

ZAIRA

Sé que pots entendre-ho.

(Pausa.)

ZAIRA

Estàs enfadat?

ZENON

No.

ZAIRA

Segur?

ZENON

Una mica.

(Pausa.)

ZENON

Potser hauríem d'obrir alguna finestra.

ZAIRA

Fa fred.

ZENON

M'estic ofegant.

(Pausa llarga. Zaira mira al públic.)

ZAIRA

“Ho sento”. “Avui no és un bon dia”. “Sé que pots entendre-ho”. “Ho sento”, “Avui no és un bon dia”, “Sé que pots entendre-ho”... Ho va entendre, i tant que ho va entendre. Ja saps a què em refereixo, oi? Tenia la regla, com et pots imaginar. Però si no l'hagués tingut potser també ho hauria dit. Ho hauria dit segur. Que tenia la regla, em refereixo. Era veritat. Però si no ho hagués estat, potser també ho hauria dit. Tu també ho hauries dit, si he de jutjar pel que et conec. I aquestes dues setmanes de convivència intensa m'ha servit per conèixer-te, creu-me. *(Pausa.)* Ho hauria dit segur. Aquestes coses passen. Tota la vida desitjant-ho i en aquell moment em feia por. Fàstic. No en tenia ganes. El tenia davant meu, completament nu. Un cos atlètic. Els músculs esculpits pels Déus, els braços forts... Se li marcaven les venes quan feia bola, ja saps a què em refereixo, oi? Era d'aquella classe d'homes que ens fan perdre el cul *(Pausa.)* M'encantava, a tu també t'hagués encantat, n'estic del tot convençuda. *(Pausa.)* No, no era en Zenon, aquell. A en Zenon el vaig conèixer uns anys més tard, no gaires, uns anys, només. Treballava en una gasolinera. *(Pausa.)* Sí, això mateix. Feia unes quantes hores mentre es treia la carrera. No, no, no. No era en Zenon, aquell, que no m'escoltes? Pots deixar aquest coi de samarreta i estar per mi ni que sigui per un minut? *(Pausa.)* Al primer cop que veia una polla, em refereixo. Una polla erecta davant meu, vull dir. Desitjant-me. De polles n'havia vist uns anys abans, és clar. De ben petita. El meu pare... El meu pare. Aitor, em

sembla que es deia. M'encantava el seu cos, de debò. Ho havia desitjat tota la vida, des de petita que havia fantasiejat amb com seria el primer cop. Però de cop em va fer por. Fàstic. Estava molt enamorada del tal Aitor. Volia que fos ell, m'encantava el seu cos, ho havia imaginat tantes vegades, ho tenia claríssim... Però de cop... Veure'l despullat. La seva ànsia. Imaginar-me-la sencera dintre meu, penetrant-me, regirant-me, excavant, furgant maldestrament dins del forat. El meu racó més íntim. Les entranyes. Allò més íntim. Entens el que et vull dir, oi? Aquesta faldilla m'encanta, algun dia me l'hauràs de deixar *(Pausa)*. El vaig veure completament diferent, de cop, no sé si m'explico. Suor, baves... la seva llengua com un cuc llefiscós dintre la meva boca... *(Pausa)* Exacte. Vaig deixar de desitjar-lo, de cop. Tenia ganes de vomitar. El vaig veure completament diferent. Vaig deixar de veure el cos atlètic i esculpit amb una perfecció cartesiana, per a passar a veure el quillo mitja-merda sense futur i amb la cara plena de grans de qui sempre em parlava la meva àvia. Sense futur *(Pausa.)* Em va fer por, em va fer fàstic que fos ell. Qui perforés el meu racó més íntim. No sé com explicar-ho. Tenia ganes de vomitar. No era en Zenon. *(Pausa.)* Aitor, el meu primer nòvio. *(Pausa.)* Crec que les meves calces vermelles s'han barrejat amb la teva bugada. No les trobo per enlloc.

ZENON

He sentit un soroll.

ZAIRA

Un soroll?

ZENON

Sí, com un sorollet.

(Zaira s'aixeca sobresaltada i es dirigeix a la porta.)

ZAIRA

Merda, merda, merda! Van dir que vindrien a primera hora.

ZENON

Era com un tic-tic.

ZAIRA

Tic-tic?

ZENON

Has regat avui?

ZAIRA

Hòstia, Zenon.

ZENON

Em sembla que la mànega goteja.

ZAIRA

No m'ho tornis a fer això, sents?

ZENON

No ho sents de fons? Tic-tic... tic-tic...

(Pausa.)

ZENON

El jardí. *(Pausa.)* Potser ho hauríem de fer mirar. Se'ns inundarà el jardí.

(Pausa.)

ZENON

Hem comprat la parcel·la del davant i ens hi hem fet un jardí. Preciós.

ZAIRA

Tens raó. *(Pausa.)* Haurem de vigilar que no se'ns inundi.

ZENON

No voldria que se'ns inundessin les margarides. Volen poca aigua. Se'ls poden podrir les arrels.

ZAIRA

T'agraden les margarides?

ZENON

Molt.

ZAIRA

Mai no m'ho havies dit.

ZENON

M'agraden molt les flors. Especialment les margarides.

ZAIRA

T'agraden més que els llibres, les margarides?

ZENON

Potser sí.

ZAIRA

Mai no m'ho havies dit.

ZENON

No havia sortit el tema. *(Pausa.)* Potser perquè ets al·lèrgica. *(Pausa.)* Al pol·len, vull dir.

ZAIRA

M'ho hauries d'haver dit.

ZENON

No t'has de preocupar, però. El nostre jardí és petit. Crec que ho podràs suportar. No caldrà que prenguis antiestamínics.

ZAIRA

Hi ha alguna cosa més que t'agradi i que no m'hagis dit mai?

ZENON

El cogombre.

ZAIRA

No m'ho havies dit.

ZENON

Perquè tu no el suportes.

ZAIRA

M'hagués pogut esforçar perquè m'agradés.

ZENON

Segur?

ZAIRA

Segur.

(Pausa.)

ZENON

Saps? Penso que no caldrà que ens fem mirar això de la mànega. Més val morir per excés que per escassetat.

(Pausa.)

ZENON

D'aigua, vull dir.

(Pausa.)

ZENON

No parlo de mi. Parlo de les margarides.

(Pausa.)

ZAIRA

Tinc insomni, Zenon. Ho saps perfectament.

ZENON

És només això?

ZAIRA

Estàs sent cruel.

ZENON

Em desitges igual que al principi?

ZAIRA

Sí.

ZENON

Em trobes igual d'atractiu que al principi?

ZAIRA

Només han estat un parell de setmanes. A tothom li pot passar.

ZENON

A mi no m'ha passat mai. A mi, AMB TU, no m'ha passat mai.

ZAIRA

En saps perfectament els motius.

ZENON

No em sento desitjat.

ZAIRA

M'hauries d'entendre.

ZENON

T'entenc. *(Pausa.)* Però em fa mal.

(Pausa llarga.)

ZAIRA

Saps què penso, Zenon? A la merda l'al·lèrgia. Ho puc suportar tot. Si tu vols, si realment ho desitges, ho puc suportar tot. Tan se val que se'm posi la pell vermella, tan se val que em moquegi el nas o que em plorin els ulls. Tu en tens ganes, oi? Doncs a la merda l'al·lèrgia. He plantat milers de margarides aquest matí. He pensat que t'agradaria. A la merda la puta al·lèrgia dels collons. He omplert tot el jardí de margarides. Tot és ple de margarides. De putes margarides. Tots els parterres, absolutament tots, no hi ha espai per res més. Per res més. Fins i tot el puto bri d'herba que, tímidament, busca un racó de sol és esclafat, ofegat i engolit per la puta invasió de les teves putes margarides. Com a tu t'agrada.

(Pausa.)

ZAIRA

He posat un test petit sobre la taula on esmorzem els diumenges.

(Pausa.)

ZAIRA

Només vull poder dormir tranquil·la d'una vegada.